

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 8017200668
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200668.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : D. P., F. XX. E. XXXX, T. R. C. F. B., U. XXX/XX, právne zastúpený : JUDr. Valéria Brečková, advokátka, so sídlom kancelárie v Snine, Dal'kovská 470/14, proti žalovanému : Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, so sídlom v Prešove, Pionierska 33, za účasti : Ján Prommer - KVETY PROMMER, s miestom podnikania v Demandiciach 34, IČO:11 718 331, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného z 10. augusta 2017, č. p. KRPZ-PO-KDI3-55/2017-P, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2018 č. k. 7 Sa 34/2017-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
Žalobcovi p r i z n á v a právo voči žalovanému na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania na kasačnom súde.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom z 18. januára 2018 č. k. 7 Sa 34/2017-38 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) zrušil rozhodnutie žalovaného z 10. augusta 2017, č. p. KRPZ-PO-KDI3-55/2017-P (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní účastníka priestupkového konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) tak, že podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresného dopravného inšpektorátu v Snine o priestupku zo 07. júla 2017 č. p. s. ORPZ-HE-ODI4-79/2017-P (ďalej aj ako „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“ a „rozhodnutie o priestupku“) zmenil tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia časť textu : „... § 66 ods. 2 písm. a, d, e, h), ...“ vypustil a nahradil časťou textu : „... § 66 ods. 2 písm. a, d, e), ...“. V ďalšej časti žalovaný odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie o priestupku, ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát v Snine (ďalej aj ako „prvoinštančný orgán verejnej správy“) rozhodlo, že obvinený z priestupku D. P. (žalobca v konaní pred správnym súdom) zavinil dopravnú nehodu, ku

ktorej došlo dňa 02.05.2017 v čase o 11.30 hod. tak, že v uvedenej dobe viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 4007, EČ: SV-555 AS, v obci Belá nad Cirochou kde v km 27,70, na štátnej ceste I/74 pri miestnej pekárni, sa plne nevenoval vedeniu mot. vozidla, nedal prednosť v jazde a vošiel do jazdnej dráhy nákl. mot. vozidlu zn. Mercedes Benz, EČ: LV-572 CS, vedeného vodičom H. F., T. C., jazdiaceho v smere zo Sniny do mesta Humenné. Vodič D. P. nebol na mieste dopravnej nehody podrobený dychovej skúške, nakoľko odišiel z miesta dopravnej nehody, bez toho aby si splnil povinnosť účastníka dopravnej nehody. Vodič H. F. bol na mieste DN podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Pri dopravnej nehode nedošlo ku zraneniu vodiča a ani ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri dopravnej nehode vznikla škoda na nákl. mot. vozidle Mercedes Benz, EČ: LV-572 CS cca 700,- eur. Týmto svojim konaním D. P. porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. a, d, e, h), § 66 ods. 6 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa §-u 22 ods. 1 písm. b, g, k, zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa §-u 22 od. 2 písm. a), c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bolo obvinenému z priestupku D. P. uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Správny súd spolu s rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy zrušil aj rozhodnutie o priestupku. Správny súd žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v predmetnej veci dospel k záveru, že priestupok nebol dostatočným spôsobom spoľahlivo zistený a preukázaný obvinenému z priestupku. V predmetnej veci správny orgán vychádzal len z obsahu a zo správy o výsledku objasňovania priestupku. Následne v rámci ústneho pojednania priestupku nevykonal žiadne dôkazy, okrem vypočutia obvineného z priestupku. Správny súd dospel k záveru, že tak žalovaný, ako aj orgán prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzali z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. V danej veci mal správny orgán zákonom zodpovedajúcim postupom vykonať nevyhnutné dôkazy na ustálenie skutkového stavu veci. Okrem samotného výsluchu obvineného z priestupku mal vypočuť aj svedkov, ktorí boli prítomní na mieste spáchania priestupku, a to vodiča H. F., ako aj ďalších svedkov prítomných na mieste spáchania priestupku, napríklad žalobcom v súdnom konaní uvádzaného svedka R. U., ktorý mal podľa žalobcu celú situáciu vidieť a mohol ju podrobnejšie popísať. Pokiaľ správny orgán vychádzal len zo záverov objasňovania priestupku a dôkazy vyhodnotil len v neprospech žalobcu, porušil jeho právo na spravodlivé konanie pred priestupkovým orgánom a nedostatočne zistil skutkový stav veci. V prípade, ak by došlo k rozporom v prípadných svedeckých výpovediach, tieto rozpory je možné v priestupkovom konaní odstraňovať konfrontáciou. V tomto smere správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08.02.2011, sp. zn. 3 Sžo 133/2010, resp. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.09.2010, sp. zn. 3 Sžo 22/2010. Bez náležitého zistenia skutkového stavu v rámci pojednávania priestupku je záver správneho orgánu o vine žalobcu predčasný.

3. Ďalej správny súd poukázal aj na nepreskúmateľnosť žalobou napádaného rozhodnutia a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ktoré je nepreskúmateľné tak vo výrokovej časti rozhodnutia, ako aj v jeho odôvodnení. Pokiaľ ide o výrovkovú časť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, absentuje vo výrokovej časti rozhodnutia uvedenie konkrétneho ustanovenia § 137 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktoré konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky je závažným porušením zo strany obvineného z priestupku, resp. ktoré mu správny orgán prvého stupňa kladie za vinu. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, tu je potrebné poukázať na to, že v podstate neobsahuje právne úvahy, ktorými sa správny orgán prvého stupňa riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov zabezpečených v rámci objasňovania priestupkov, v podstate obsahuje len ich mechanický výpočet bez toho, aby nejakým logickým spôsobom bol vyhodnotený skutkový stav veci. Rovnako nelogicky sa javí tá časť odôvodnenia, kde správny orgán prvého stupňa uvádza, že žalobca svoj skutok opakovane ľutoval a dodal : (viď vyjadrenie obvineného), keďže obvinený z priestupku spáchanie tohto priestupku popieral.

4. Tieto nedostatky prvostupňového správneho rozhodnutia sa nepodarilo odstrániť ani žalovanému v rámci odvolacieho konania. Tu správny súd poukázal na skutočnosť, že pokiaľ odvolací správny orgán sa vysporiadal s námietkami žalobcu v odvolacom konaní, a teda s jeho návrhmi na vykonanie ďalších dôkazov v rámci priestupkového konania tak, že uviedol, že tieto dôkazy mal označiť v rámci prejednávania priestupku, rovnako nepostupoval v súlade so zákonom. V priestupkovom konaní neplatí koncentračná zásada, nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu, a teda obvinený z priestupku môže aj v odvolacom konaní predkladať nové dôkazné návrhy, resp. namietať postup prvostupňového priestupkového orgánu. Súčasne platí zásada oficiality, teda to, že priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti. Teda priestupkový orgán má sám z vlastnej iniciatívy zabezpečiť dokazovanie v takom rozsahu, aby bol náležite objasnený skutkový stav veci. Tieto jeho základné povinnosti mu vyplývajú z jednotlivých ustanovení zákona o priestupkoch, ako aj Správneho poriadku.

5. Súčasne správny súd po preskúmaní obsahu žaloby zistil, že v priestupkovom konaní sa nekonalo s účastníkom konania, s ktorým správny orgán mal konať, a to s poškodeným. Poškodený je účastníkom konania vtedy, ak mu bola spôsobená majetková škoda. Správny orgán je povinný umožniť mu uplatnenie jeho procesných práv. Účasť poškodeného v priestupkovom konaní je jeho právom, správny orgán mu však musí umožniť realizáciu jeho práv. V predmetnej veci správny súd zistil, že tak orgán objasňujúci priestupky, ako aj správny orgán prejednávajúci priestupky poškodenému neumožnili uplatnenie jeho procesných práv, resp. o takejto možnosti uplatnenia jeho práva ho zákonom zodpovedajúcim spôsobom nepoučili. Úplne nepostačujúcim je poučenie svedkovi - zamestnancovi poškodeného v rámci objasňovania priestupkov o tom, že náhradu škody si môže uplatňovať v občiansko-právnom konaní. S poškodeným ani orgán objasňujúci priestupky, ani správny orgán nekonali. V administratívnom spise je len v rámci objasňovania priestupkov zmienka pri podaní vysvetlenia, že poškodeným je D. H. - KVETY PROMMER, živnostník, Demandice 177. Tento však nebol vypočutý na záznam o podaní vysvetlenia, ani neskôr v rámci objasňovania priestupkov a rovnako nebol upovedomený ani o prejednaní priestupku v rámci priestupkového konania. Týmto postupom správneho orgánu prejednávajúceho priestupok došlo k porušeniu základných zásad trestného konania, ktoré dopadajú aj na priestupkové konanie, a tou je zásada rovnosti strán konania vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Vzhľadom na tieto skutočnosti správny súd uznesením zo dňa 14. decembra 2017 pribral do konania D. H. - KVETY PROMMER v súlade s ustanoveniami § 32 ods. 3 písm. c) Správneho súdneho poriadku a § 33 Správneho súdneho poriadku. Vzhľadom k tomu, že došlo k porušeniu základných zásad trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť aj na správne trestanie, v tomto rozsahu správny súd v zmysle ustanovenia § 195 Správneho súdneho poriadku nebol viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, a teda na túto skutočnosť musel prihliadnuť ex offio, aj pokiaľ nebola namietaná v podanej žalobe.

6. Ani prvostupňový a ani odvolací správny orgán nekonali s poškodeným ako s účastníkom konania. Poškodenému bola spôsobená majetková škoda na motorovom vozidle. Orgán objasňujúci priestupok však nezaprotokoloval v rámci objasňovania priestupku vyjadrenie poškodeného, či si uplatňuje alebo neuplatňuje náhradu škody v priestupkovom konaní. Napriek tejto skutočnosti správny orgán nepovažoval poškodeného za účastníka konania a neumožnil mu uplatniť si jeho zákonné nároky v správnom konaní. Takýmto postupom došlo k zásadnému popretiu jeho práv v priestupkovom konaní a závažnému porušeniu zákona. Zákonu zodpovedajúcim postupom malo byť účastníctvo poškodeného v priestupkovom konaní, v rámci ktorého mal byť okrem iného upovedomený o termíne prejednávania priestupku, mala mu byť daná možnosť vyjadriť sa, navrhnúť doplnenie dôkazov, malo byť rozhodnuté o jeho nároku na náhradu škody podľa výsledkov dokazovania a rozhodnutie o priestupku mu malo byť doručené. Tento nedostatok nebol odstránený ani v rámci odvolacieho konania, kedy vzhľadom na závažné porušenie zákona, mala byť vec zrušená a vrátená prvostupňovému správnomu orgánu na ďalšie konanie. Právoplatné rozhodnutie vydané za vyššie uvedenej situácie je v rozpore s ustanoveniami § 70, § 72, § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 1, § 32 ods. 1 § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Tieto závery sú v zhode s právnymi názormi vyslovenými Najvyšším súdom Slovenskej republiky (napr. rozsudok NS SR, sp. zn. 2 Sžo 52/2010 zo dňa 20.10.2010).

7. Podľa § 191 ods. 1 písm. d), e), g) Správneho súdneho poriadku, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Tieto dôvody na zrušenie žalobou napádaného rozhodnutia správny súd zistil po jeho podrobení súdnemu prieskumu, pričom v podrobnostiach poukazuje na vyššie uvedené skutočnosti.

8. Podľa § 191 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, ak správny súd zrušuje napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie žalovaného, v závislosti od okolností môže na návrh žalobcu súčasne zrušiť aj rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, ktoré mu predchádzalo.

9. S poukazom na zistenie týchto zákonných dôvodov na zrušenie žalobou napádaného rozhodnutia jej správny súd vyhovel, napádané rozhodnutie zrušil spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a vec vrátil správnejmu orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Správny súd nevyhovel žalobcovi v požiadavke, aby v konaní ako s účastníkom konania konal aj s H. F.. H. F. bol svedkom dopravnej nehody, nebol účastníkom priestupkového konania. Účastníci súdneho konania sú vymedzení v ustanovení § 32 Správneho súdneho poriadku, pričom osoba svedka v priestupkovom konaní medzi nich nepatrí. Súčasne nevyhovel ani požiadavke na vykonanie dokazovania (výsluch svedka, konfrontácia) v rámci súdneho pojednávania, keďže úlohou súdu nie je v rámci súdneho prieskumu nahrádzať pasivitu správnych orgánov.

10. Správny súd ďalej uviedol, že právnym názorom vysloveným správnym súdom v rozsudku je správny orgán v ďalšom konaní viazaný. Úlohou správneho orgánu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vykonať dôkazy (výsluchy obvineného z priestupku a svedkov prítomných na mieste spáchania priestupku, v prípade rozporov v dôkazoch tieto sa pokúsiť odstrániť vykonaním konfrontácie, prípadne vykonanie ďalších dôkazov), v takom rozsahu, aby bol náležite ustálený skutkový stav veci. Svoje rozhodnutie následne správny orgán náležite odôvodní v súlade s kritériami stanovenými v Správnom poriadku. Náležitú pozornosť bude venovať účasti poškodeného v priestupkovom konaní, ktorému umožní uplatnenie jeho zákonných práv v rámci konania.

11. O trovách konania rozhodol správny súd v súlade s ustanovením § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku. Keďže mal žalobca vo veci celkom úspech, rozhodnutie napádané žalobou bolo zrušené v celom rozsahu, správny súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

12. Rozhodnutie správneho súdu napadol žalovaný riadne a včas podanou kasačnou sťažnosťou (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalovaného“), v ktorej sa domáhal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) rozhodnutie správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku - správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h) Správneho súdneho poriadku - správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

13. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že správny súd vyvodil nesprávny právny záver o nepreskúmateľnosti rozhodnutia o priestupku a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy z dôvodu absencie konkrétneho ustanovenia § 137 ods. 2 zákona o cestnej premávke, ktoré konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky je závažným porušením pravidiel cestnej premávky zo strany obvineného vo výroku rozhodnutia o priestupku a z dôvodu absencie právnych úvah v odôvodneniach rozhodnutia o priestupku a rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy, ktorými sa riadili oba orgány verejnej

správy a nelogickosti tej časti odôvodnenia rozhodnutia o priestupku kde sa uvádza, že obvinený svoj skutok opakovane oľutoval.

14. Ďalej žalovaný nesúhlasil s právnym posúdením správneho súdu, že prvoinštančný orgán verejnej správy ako aj žalovaný nedostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci tým, že nevykonali potrebné dokazovanie a neodstránili tiež rozpory v už zistenom skutkovom stave veci. Napokon žalovaný spochybnil aj právny záver správneho súdu o tom, že orgány verejnej správy mali podstatne porušiť ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy z dôvodu, že v priestupkovom konaní nekonali aj s poškodeným, ktorý mal byť podľa správneho súdu účastníkom priestupkového konania. Žalovaný v súvislosti s uplatnením kasačných bodov poukázal aj na viaceré rozhodnutia kasačného súdu, ktoré podporujú jeho závery o nesprávnom právnom posúdení veci správnym súdom a preukazujú odklon správneho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu

15. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalobca listom z 03. apríla 2018, v celom rozsahu sa stotožnil s rozhodnutím správneho súdu a žiadal aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol ako nedôvodnú.

16. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 a ods. 2 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánu verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa ustanovenia § 438 ods. 1 Správneho súdneho poriadku kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

19. Podľa ustanovenia § 454 Správneho súdneho poriadku na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

20. Podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

22. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného z 10. augusta 2017, č. p. KRPZ-PO-KDI3-55/2017-P, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní účastníka priestupkového konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) tak, že podľa ustanovenia § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Okresného dopravného inšpektorátu v Snine o priestupku zo 07. júla 2017 č. p. s. ORPZ-HE-ODI4-79/2017-P zmenil tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia časť textu : „... § 66 ods. 2 písm. a, d, e, h), ...“ vypustil a nahradil časťou textu : „... § 66 ods. 2 písm. a, d, e), ...“. V ďalšej časti žalovaný odvolanie zamietol a potvrdil rozhodnutie o priestupku, ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Humennom, Okresný dopravný inšpektorát v Snine rozhodlo, že obvinený z priestupku D. P. (žalobca v konaní pred správnym súdom) zaviniel dopravnú nehodu, ku ktorej došlo dňa 02.05.2017 v čase o 11.30 hod. tak, že v uvedenej dobe viedol osobné motorové vozidlo zn. Peugeot 4007, EČ: SV-555 AS, v obci Belá nad Cirochou kde v km 27,70, na štátnej ceste I/74 pri miestnej pekárni, sa plne nevenoval vedeniu mot. vozidla, nedal prednosť v jazde a vošiel do jazdnej dráhy nákl. mot. vozidlu zn. Mercedes Benz, EČ: LV-572 CS, vedeného vodičom H. F., bytom C., jazdiaceho v smere zo Sniny do mesta Humenné. Vodič D. P. nebol na mieste dopravnej nehody podrobený dychovej skúške, nakoľko odišiel z miesta dopravnej nehody, bez toho aby si splnil povinnosť účastníka dopravnej nehody. Vodič H. F. bol na mieste DN podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Pri dopravnej nehode nedošlo ku zraneniu vodiča a ani ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri dopravnej nehode vznikla škoda na nákl. mot. vozidle Mercedes Benz, EČ: LV-572 CS cca 700,- eur. Týmto svojím konaním D. P. porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 1 písm. c), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. a, d, e, h), § 66 ods. 6 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa §-u 22 ods. 1 písm. b, g, k, zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa §-u 22 od. 2 písm. a), c) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov bolo obvinenému z priestupku D. P. uložená pokuta vo výške 500,- eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Správny súd spolu s rozhodnutím žalovaného orgánu verejnej správy zrušil aj rozhodnutie o priestupku.

23. Podľa ustanovenia § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch výrok rozhodnutia o priestupku, ktorým je obvinený z priestupku uznaný vinným, musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času spáchania priestupku, vyslovenie viny, druh a výšku sankcie, prípadne rozhodnutie o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3), o započítaní času do času zákazu činnosti (§ 14 ods. 2), o uložení ochranného opatrenia (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 ods. 2) a o trovách konania (§ 79 ods. 1).

24. Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 Správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

25. Kasačný súd sa musí najskôr vysporiadať s námietkou žalovaného, že správny súd vo veci nesprávne vyhodnotil, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím o priestupku sú nepreskúmateľné tak vo výrokovej časti rozhodnutí, ako aj v ich odôvodnení. Správny súd vyhodnotil, že absencia uvedenia konkrétneho ustanovenia § 137 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vo výroku rozhodnutia o priestupku, ktoré konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky je závažným porušením zo strany obvineného z priestupku má za následok nepreskúmateľnosť oboch rozhodnutí. S uvedeným názorom sa kasačný súd nestotožňuje a uvádza, že v zmysle najnovšej rozhodovacej praxe kasačného súdu prípadná absencia niektorej z náležitostí výroku rozhodnutia o priestupku nemá za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia o priestupku, ale je dôvodom pre jeho zrušenie podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy (ustanovenie § 77 zákona č.

372/199 Zb.), ktoré má vždy za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci. Naviac, kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že výrok rozhodnutia o priestupku v prejednávanej veci obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle ustanovenia § 77 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a nebol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím o priestupku pre absenciu uvedenia konkrétneho ustanovenia § 137 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vo výroku rozhodnutia o priestupku, ktoré konkrétne porušenie pravidiel cestnej premávky je závažným porušením zo strany obvineného z priestupku. Ak správny súd poukazuje ďalej na to, že odôvodnenie rozhodnutia o priestupku neobsahuje právne úvahy, ktorými sa prvoinštančný orgán verejnej správy riadil pri hodnotení jednotlivých dôkazov zabezpečených v rámci objasňovania priestupku, v podstate rozhodnutie o priestupku obsahuje len ich mechanický výpočet bez toho, aby nejakým logickým spôsobom bol vyhodnotený skutkový stav veci a rovnako nelogicky sa javí tá časť odôvodnenia rozhodnutia o priestupku, kde prvoinštančný orgán verejnej správy uvádza, že obvinený svoj skutok opakovane ľutoval, kasačný súd konštatuje, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím o priestupku nemožno označiť za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť, keďže obe rozhodnutia jasne a zrozumiteľne dávajú odpovede na právne a skutkové otázky súvisiace s predmetom konania, ktoré považovali orgány verejnej správy za podstatné pre posúdenie viny a uloženie trestu za spáchanie priestupku. Naviac, ak správny súd konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, nemohol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu tie isté rozhodnutia orgánov verejnej správy zrušiť z iných dôvodov. Ak správny súd dospeje k záveru, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné, nemôže spravidla pristúpiť k jeho súdnemu prieskumu a vysloviť nezákonnosť tohto rozhodnutia aj z iného dôvodu.

26. Vo vzťahu k námietke, že správny súd vyvodil nesprávny právny záver o tom, že orgány verejnej správy mali podstatne porušiť ustanovenia o konaní pred orgánom verejnej správy z dôvodu, že v priestupkovom konaní nekonali aj s poškodeným, ktorý mal byť podľa správneho súdu účastníkom priestupkového konania, kasačný súd uvádza, že ani v tomto prípade nebol daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy v spojení s rozhodnutím o priestupku, keďže v zhode s vyjadrením žalovaného možno konštatovať, že právny názor správneho súdu, podľa ktorého je poškodený účastníkom priestupkového konania vtedy, ak mu bola spôsobená škoda, nie je správny. Poškodený je účastníkom priestupkového konania len v prípade, ak sa v priestupkovom konaní prejednáva náhrada škody. Len ak si poškodený uplatnil v priestupkovom konaní nárok na náhradu škody, orgán verejnej správy s ním koná ako s účastníkom konania.

27. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 a ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

28. Napokon sa musí kasačný súd vysporiadať s námietkou žalovaného, podľa ktorej správny súd nesprávne vyhodnotil, že prvoinštančný orgán verejnej správy ako aj žalovaný nedostatočným spôsobom zistili skutkový stav veci tým, že nevykonali potrebné dokazovanie a neodstránili tiež rozpory v už zistenom skutkovom stave veci. K tomu kasačný súd uvádza, že sa možno plne stotožniť s názorom správneho súdu, že v danej veci mali orgány verejnej správy zákonom zodpovedajúcim postupom vykonať nevyhnutné dôkazy na ustálenie skutkového stavu veci. Okrem samotného výsluchu obvineného z priestupku mali vypočuť aj svedkov, ktorí boli prítomní na mieste spáchania priestupku, a to vodiča Petra Nováka, ako aj ďalších svedkov prítomných na mieste spáchania priestupku, napríklad žalobcom v súdnom konaní uvádzaného svedka R. U., ktorý mal podľa žalobcu celú situáciu vidieť a mohol ju podrobnejšie popísať. Pokiaľ orgány verejnej správy vychádzali len zo záverov objasňovania priestupku a dôkazy vyhodnotili len v neprospech žalobcu, porušil jednak jeho právo na spravodlivé konanie pred priestupkovým orgánom a tiež nedostatočne zistil skutkový stav pre náležité posúdenie veci a bol preto daný dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy a rozhodnutia o

priestupku z dôvodu, že zistenie skutkového stavu veci nebolo dostačujúce pre riadne posúdenie veci podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku.

29. Na základe vyššie uvedeného námietky žalovaného v podanej kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. januára 2018 č. k. 7 Sa 34/2017-38 podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

30. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi ktorý mal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 Správneho súdneho poriadku). Žalovanému kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže nebol úspešný a ani to nemožno spravodlivo požadovať (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.